

Els productes *delicatessen* aterren a Benicarló de la ma 'De Bon Gust'

Ja és possible trobar vins de qualitat i productes d'alimentació al Benicarló Centro

text REDACCIÓ

Croquetes morellanes, foie, confit d'ànec, callos, pimentons del piquillo, espàrrecs, confitures i mèl, a més de vins de les principals denominacions d'origen de l'Estat espanyol i llibres de cuina són alguns dels productes que es poden trobar al local 32 del Benicarló Centro.

La botiga és una realitat gràcies a la societat formada per Pepe Esteller i Jordi Maura. El divendres a la nit, i coincidint amb la gal·la del comerç, aquest nou establiment arribava a Benicarló acompanyat per gairebé un centenar de persones que va omplir de bat a bat la plaça central d'aquesta galeria comercial. Els assistents van poder fer un tast de vins negres de la Terra de Castelló i un blanc gallec de la varietat *verdejo*. Properament s'incorporaran formatges i embotits de cara a les dates nadalzenques per omplir de sabor els vostres plats més festius.

La botiga està oberta en horari de 10 a 13.30 i de 17 a 20 hores de dilluns a dissabte, així com a les vostres peticions.

FOTO!

El 15 de Novembre es van presentar oficialment els càrrecs per a l'exercici 2009 (30 aniversari) de la Falla L'Embut. Són la Srta. Lucía Llorach com Fallera Major 2009, Laura Ancosta com Fallera Major Infantil 2009, acompanyada pel president Infantil 2009 Andrés Taus. Completen aquest quadre d'honor la Padrina de la Falla 2009, la Srta. Raquel García i com Padrina de l'Estendard Sra. María Victoria Molina. El Sr. Samuel Cornelles serà Mantenidor 2009. Es va celebrar una bonica vetllada en la qual es van intercanviar regals amb els càrrecs sortints.

Número 661- 28 novembre 2008 - 1'5 euros
setmanari d'informació general i cultural- Any XIV

la veu

de Benicarló

"HE TENIDO
UNA IDEA
QUE NO
PODRÁS
RECHAZAR..."

El PP de
Benicarló
presenta
una
proposta per
"normalizar"
l'ús del castellà

CONCERT COMMEMORATIU DE SANTA CECILIA
LA GUERRA DEL COLTAN, UNA NOVA EXPLOTACIÓ D'ÀFRICA
Ja tenim la "Tercera Piedra" del nou Centre de Salut

El PP de Benicarló presenta una proposta per “normalitzar” l'ús del castellà a Benicarló

Els nacionalistes li repliquen amb la moció enviada per la FVMP on es demana un major compromís en l'ús del valencià. Curiosament la moció de la Federació de Municipis i Províncies està avalada per un membre del seu partit, José António Redorat, ara a la FVMP. Tota una contradicció per part de la regidora de cultura, Durà, que sembla anar per lliure.

text REDACCIÓ

Una atípica proposta del PP demana la normalització del uso del castellano. La proposta parteix de la edil de Cultura, Raquel Durà i va ser debatuda en la Comissió amb els vots en contra del Bloc i l'abstenció del PSPV. La filosofia de la proposta passa per donar mànega ampla a l'ús tant intern com extern del castellà, relaxant així les mesures a les quals obliga el vigent Reglament de Normalització Lingüística aprovat en 1992 per tots els grups de la corporació, en aquell moment els 8 del PP, els 7 del PSPV i els edils

d'UPV i UV, i que parla del foment del valencià en tots els àmbits de competència municipal i aconseguir la seua plena normalització.

La actual edil sosté que en tan sols 16 anys l'ús del valencià està normalitzat i va justificar en la comissió està mesura atenent a la presència en la localitat d'immigrants de parla hispana.

En canvi el portaveu del Bloc, José Luís Guzmán, va assenyalar que ara “proposa que no haja un control específic sobre la presència del valencià i que cada departament o funcionari faça el

que li done la gana”. El regidor nacionalista va desmentir que el valencià estiga ja present a Benicarló d'una manera aclaparadora i va recordar que són molts els organismes, notes, plaques, campanyes municipals, horaris i serveis com el de l'Oficina de Turisme que estan exclusivament en castellà o s'obvia el valencià. El Bloc va recordar que la edil ha pres aquesta decisió sense cap informe tècnic que justifique aquesta proposta i ignorant la Llei d'Ús i Ensenyament del Valencià.

FOTO!

ELS ALUMNES DE LA SALLE A LA SERRA D'IRTA

Els passats 17 i 18 de novembre els alumnes de 1r del col·legi La Salle van visitar el Parc Natural de la Serra d'Irta.

En la sortida es va recórrer una ruta d'aproximadament 15 km per pistes i sendes i es va estudiar un dels ecosistemes litorals de la nostra comunitat.

FOTO!

C P Francesc Catalan

EXCURSIÓ AL BARRANC DELS HORTS

El divendres 14 de novembre els xiquets i xiquetes del 3r Cicle d'Educació Primària del CP Francesc Catalán de Benicarló van anar al Barranc dels Horts a Ares, en un dia que va fer força fred.

Els dos miniautocars ens van vindre a recollir davant l'escola i des d'allí vam passar per Vinaròs, Sant Jordi, Traiguera, Xert, Catí i finalment varem arribar al Barranc dels Horts que està al terme d'Ares on ja ens estaven esperant 3 monitores de la Fundació Bancaixa. Vam fer tres grups i a cada alumne li van donar un quadern d'activitats i que vam anar omplint durant tot el itinerari. En el quadern estaven dibuixades varies classes de vegetació i que anàvem veient durant el recorregut, com per exemple l'auró, el roure valencià, l'aranyoner, etc. Per un lloc del camí vam passar pel barranc dins del barranc on estava tot ple de roques molt grans, també havien dos arbres molt vells. Quan vam arribar al lloc de dinar hi havia una font i després de menjar vam anar per un camí molt estret fins a l'arbre més vell del barranc que és "El roure pare" i que vam necessitar 6 companys-es agarrats de les mans per envoltar-lo tot. Per a baixar vam fer un altre recorregut més curt, era una camí que no passava per dins del barranc i que ens va portar fins als autocars que ja ens estaven esperant per tornar-nos a l'escola. Al arribar els pares ja ens estaven esperant una mica impacients. Va ser una excursió molt divertida i molt interessant per a conèixer els nostres antics boscos mediterranis, encara que vam passar molt de fred.

Alumnes de Sisè d'EP

Lledo es va estrenar com a golejador

El Benicarló Aeroport Castelló segueix en la seva bona ratxa i empata a Murcia

text VICENT FERRER

2 EL POZO MURCIA: Juanjo, Raúl, Kike, Vinicius, Wilde; cinc inicial; Ciço, Alvaro, Maurici, Saúl i Marcelo.

2 BENICARLO AC: Leandro, Vadillo, Valença, Lolo, Jabá; cinc inicial; Isco, Fali, Jordi Lledó i Dani Salgado.

ARBITRES: Anyell Gallardo i Linares López. Van mostrar targeta groga als locals Vinicius i Ciço; al visitant Isco.

GOLS: 0-1 min. 1, Valença. 1-1 min. 13, Kike. 2-1 min. 30, Ciço. 2-2 min. 33, Jordi Lledó.

INCIDÈNCIES: Uns 2000 espectadors en el Pavelló Príncep d'Astúries.

El Benicarló Aeroport Castelló segueix en bona ratxa de resultats i va aconseguir, en Murcia, arrencar-li al Pozo un important punt, el primer que perden els de Duda en la seva pista. L'equip de Miki va tornar a donar imatge d'equip seriós en defensa, no en va ésser l'equip menys golejat de la Divisió d'Honor, i més davant un equip que marca gols amb facilitat. Amb aquest resultat segueix l'equip benicarló setè, en la zona que dona la passada a la Copa d'Espanya, un dels objectius fixats pel club que presideix Ximo Bel a l'inici de la temporada.

VETLLADA DE KICKBOXING

text REDACCIÓ

Dissabte 8 de novembre es va celebrar en el pavelló municipal de Benicarló, una vetllada de Kick Boxing, en la qual van intervenir 4 gimnasos de la comunitat valenciana. En total es van realitzar 6 combats: 3 amateurs, 2 neoprofessionals i 1 professional (femení).

El partit va començar molt bé per als benicarló, ja que Valença va aconseguir un gol psicològic, deixant al rival un poc tocat, al trencar-li tots els esquemes a l'entrenador *pimentonero*. Això va fer que els de Miki juguessin molt més tranquils en defensa, desbaratant els intents dels murcians per batre la porteria defensada per Leandro, que de nou va donar amb les seues intervencions més anims als seus companys, però no va poder impedir que Kike aconseguira empatar el partit. Un gol que va animar als locals, però sense conseqüències, ja que el Benicarló a més de defensar amb ordre, va sortir sempre amb perill a la contra, obligant diverses vegades a intervenir al porter Juanjo.

Després del descans, com s'esperava, El Pozo Murcia va sortir a per totes, però el panorama va tornar a ser igual que en la primera part, bona defensa i ràpids contraatacs, alguns tallats de forma poc ortodoxa, pel que la parella arbitral va utilitzar les targetes per a frenar els ànims dels jugadors. El gol de Ciço faltant deu minuts va semblar que podria haver estat letal per als jugadors benicarló, però no va ser així, perquè Jordi Lledó, que es va estrenar com golejador, en magnífic moment, aconseguia tancar el marcador. El Pozo ho va intentar tot, va traure porter-jugador, però els de Miki van tancar-se bé, solament els va faltar aprofitar alguna recuperació per a marcar a porta buida.

MEV: "Dels 5 objectius específics de la LUEV, només se'n compleix un"

ve de la pàgina anterior

El Bloc contraataca

Els nacionalistes retornaran la mesura amb una moció registrada per urgència el dimarts i que procedeix de la pròpia Federació Valenciana de Municipis i Províncies (FVMP), el secretari general de la qual és el benicarló i ex-edil José Antonio Redorat, en la qual reclama als municipis valencians "mesures per a potenciar i incentivar l'ús del valencià en el marc del 25 aniversari de la Llei d'Ús para aconseguir l'ús normal i oficial del valencià". Guzmán va recordar que la proposta de la FVMP i la del PP de Benicarló són contràries i que confia que es debata en el Ple sense excuses "perquè sembla que el PP va pel seu camí mentre hi ha immigrants que parlen i utilitzen el valencià com figura d'integració amb normalitat", va concloure.

El "Diagnòstic de la Llei d'ús i ensenyament del valencià" posa en evidència la manca de política lingüística del Govern valencià

La Mesa per l'Ensenyament en Valencià (MEV) ha presentat el "Diagnòstic de la Llei d'ús i Ensenyament en Valencià" en motiu de la celebració de l'aniversari de la Llei d'Ús i Ensenyament del Valencià (LUEV), que va complir 25 anys de la seua aprovació el 23de novembre.

La Mesa està integrada per Escola Valenciana, STEPV, CCOOPV, FAPA-València, Departament de Didàctica de la Llengua i la Literatura i ACPV. Les entitats responsables de l'informe consideren que un quart de segle dona prou perspectiva per a fer-ne un balanç del avanços i els progressos de la llei.

En aquest sentit es posa en evidència que la LUEV ha servit per a permetre usar legalment el valencià, però que les diferents administracions valencianes no han potenciat suficientment l'ús de la nostra llengua, ja que el principal objectiu era equiparar l'ús normal dels dos idiomes oficials en condicions d'igualtat. A hores d'ara el valencià no gaudeix d'aquest estatus en tots els àmbits d'ús.

Així, dels 5 objectius específics de la LUEV, només se'n compleix un, el de delimitar els territoris en els quals predomina l'ús del valencià i del castellà. Els quatre restants s'incomplixen sistemàticament: fer efectius els drets dels ciutadans a conèixer i usar el valencià; protegir la seua recuperació i garantir l'ús normal i oficial; regular els criteris d'aplicació a l'administració, els mitjans de comunicació i l'ensenyament; garantir el coneixement del valencià a tots els àmbits territorials valencians.

En quant a l'àmbit de l'ensenyament l'informe constata que a infantil i primària el 55,2% dels centres no ofereixen cap línia d'ensenyament en valencià. Pel que fa a la capacitació del professorat en els diferents nivells educatius, prop del 90% dels

mestres d'infantil i primària la tenen, però la xifra baixa de manera espectacular a secundària i batxillerat, amb un 68% de professorat amb capacitació malgrat el suposat "requisit lingüístic". En l'àmbit universitari la xifra baixa dràsticament al 40%.

La universitat és l'assignatura pendent. El percentatge de crèdits impartits en valencià a les nostres universitats és només testimonial, la mitjana del curs 2007-2008 es fixa en el 11,17%. Aquest percentatge oscila entre el vergonyós 0% de la Universitat Miquel Hernández i el 24% de la Universitat de València.

La història de l'administració encara és pitjor, així, la nostra administració compta amb 15.669 empleats públics. Només a 193 se'ls ha exigint un determinat Grau de coneixement del valencià. Això suposa un 1,2%. Per tant, el dret dels ciutadans a ser atesos pels empleats de la Generalitat Valenciana es veu molt reduït.

També ha hagut sentències dels tribunals que no ha fet cas la Generalitat. 17 han estat les sentències dels tribunals Constitucional, Suprem i Superior de Justícia valenciana i per dictamen de l'Acadèmia Valenciana de la Llengua que han aprovat l'equivalència legal de les denominacions valenciana, català.

Balanç final

Segons els responsables de l'informe, "després d'un quart de segle, es demostra que la LUEV és una llei de mínims que s'ha aplicat al mínim; que és una llei incomplida en els deures que s'imposa; s'impossibilita als ciutadans a exercir uns drets que no tenen uns deures correlatius; l'ensenyament en valencià pateix problemes crònics d'aplicació que la Generalitat no resol; i els canvis que ha experimentat la societat valenciana en 25 anys obliguen a revisar en positiu la LUEV".

Detinguts tres membres d'una banda

text REDACCIÓ

Dos homes i una dona de nacionalitat moldava van ser detinguts a Benicarló dimecres passat per la Guàrdia Civil de Castelló com presumptes autors dels delictes de robatori amb violència i intimidació, robatori d'ús de vehicle a motor, robatori amb força en les coses, receptació, amenaces, danys contra la integritat moral i delictes contra la salut pública.

Les detencions s'han produït amb motiu d'investigacions portades a terme per l'Equip de Delictes contra el Patrimoni de la Unitat Orgànica de Policia Judicial de la Guàrdia Civil de Castelló en el marc de l'Operació MARGA. Aquesta es va iniciar amb motiu d'una denúncia presentada el passat mes d'octubre en la Caserna de Benicarló per un delictes de robatori amb violència i intimidació ocorregut a l'interior d'un habitatge situat a la urbanització Partida Bovalar. Dos individus van sorprendre a la propietària a l'interior de l'habitatge, la van agarrar pel coll i després d'intimidat-la i amenaçar-la amb un ganivet de cuina la van emmordassar amb roba i cinta d'embarcar, sostraiant-li diners en efectiu, dos mòbils, joies, una cadena de música i les claus del seu vehicle amb el qual van emprendre la fugida.

Aquestes investigacions van permetre identificar i localitzar als autors pel que en el matí de dimecres es va detenir a Benicarló a un dels presumptes autors dels fets, Els agents van procedir a la detenció de V.G., 30 anys d'edat, el qual portava amb ell un dels telèfons mòbils sostrets a la víctima. Posteriorment es va realitzar un registre en l'habitatge del mateix on es trobava altre baró V.M., de 20

anys que va ser detingut després d'una fugida per les teulades dels habitatges confrontants, deixant abandonat en una dels terrats al seu fill de 13 mesos que, aparentment presentava símptomes de desnutrició, pel que va ser traslladat al Centre Mèdic de Benicarló, on va ser reconegut pel mèdic Forense, qui no va apreciar que hagués estat sotmès a maltractaments, sent traslladat al Centre d'Acollida de Penyeta Rotja de Castelló.

En el registre van ser trobats gran quantitat d'efectes presumptament d'il·lícita procedència, tals com eines i maquinària de construcció (radials, trepants, martells percutors, caladores, nivells, etc...), així com diverses televisions, microones, cadenes musicals, càmeres fotogràfiques digitals, telèfons mòbils i joies, material elèctric i de fontaneria, tot això valorat en 75.000 euros. A més es van localitzar les claus del vehicle sostret i utilitzat en la fugida el dia dels fets, així com diferents envasos contenint uns 8 quilos de marihuana preparada per a la seva venda i una bascula de precisió.

Igualment aqueixa mateixa tarda els agents de la guàrdia Civil van procedir a la detenció, quan treballava en un bar de la localitat d'una tercera persona, una dona M.C., de 21 anys d'edat.

La Guàrdia Civil continua amb les gestions per a esbrinar la procedència dels efectes així com la possible participació d'altres persones en aquests fets delictius.

Per a la seva possible devolució als seus legítims propietaris els objectes recuperats serà exposats en les dependències de la Comandància de la Guàrdia Civil de Castelló situades en el carrer Benicarló durant els pròxims 15 dies en horari laboral de 09 a 13 i de 17 a 19 hores.

Arriba la "Tercera Pedra" al solar del centre de salut integrat de Benicarló

text REDACCIÓ

El conseller de Sanitat, Manuel Cervera, acompanyat del delegat del Consell a Castelló, Ximo Borrás, del president de la Diputació de Castelló i del PP provincial, Carlos Fabra i diputats i autoritats locals van posar la primera pedra del futur centre de salut integrat de Benicarló que ha de suplir a l'actual, desfasat i col·lapsat i estar en funcionament en 2010. En 2002, el conseller de Sanitat de llavors, Serafí Castellà, va anunciar la construcció d'un nou centre valorat en 3,6 milions d'euros. El futur Centre Sanitari Integrat de Benicarló donarà assistència a més de 39.000 persones d'aquest municipi, de Peníscola i Càlig. Per al conseller de Sanitat, Manuel Cervera "cada aportació demostra l'enorme esforç que des del Consell estem fent per a augmentar i millorar les infraestructures sanitàries. La construcció de nous centres respon a les necessitats de la societat".

El nou Centre Sanitari Integrat, que estarà situat en el carrer Boters, compta amb una inversió de la conselleria de Sanitat de 2,3 milions d'euros. Substituirà a l'actual centre de salut del municipi, situat en el carrer Peníscola, que comparteix espai amb l'actual Centre de Salut Pública de Benicarló. Quan estiga fet.

XARRADA PRIMER ANIVERSARI I SORTEIG LLIGA LOCAL

text VICENT FERRER

Divendres la nit, a la seu de l'entitat cultural de la Penya Setrill, es va oferir una xarrada col·loqui amb motiu del primer aniversari del club de pilota valenciana Arreal-li bona Benicarló, en la qual van intervenir periodistes locals i pilotaris. Al final es va procedir al sorteig de la primera lliga local.

En la xarrada, moderada per Oscar Paris, van intervenir Gregorio Segarra, Pedro Manchón, Oscar Nos i Vicent Ferrer, i es va debatre tot l'esdeveniment en aquest primer any, destacant-se a l'increment del nombre de participants després del sempre dur inici per uns pocs amants d'aquest esport autonòmic. Es va destacar el que va costar, gràcies a la burocràcia, aconseguir que el club fóra registrat, tant a la federació com a l'ajuntament com a tal, i es va agrair a la direcció de l'IES Joan Coromines el deixar-los utilitzar el vell frontó del centre, al mateix temps que es reclamava a l'administració local perquè es faça un trinquet, dels que havien tres a Benicarló, al començament del passat segle.

Una projecció a manera de resum de tot l'any va fer recordar als assistents les primeres partides a Benicarló i les eixides del grup a altres població veïnes. Però el més important és que cada vegada hi ha més joves practicants que es van reclutant en els centres escolars de la ciutat.

Lliga Local

Entre els jugadors veterans, i alhora fundadors del club, i un grup de joves jugadors, es disputaran, a partir del mes que ve, diverses partides que es faran els diumenges de matí, amb el que es recuperarà la tradició d'aquest esport, que va desaparèixer a mitjans dels seixanta amb l'ocàs del trinquet de Piñana del Passeig Marítim. Un torneig on participaran setze jugadors, dividits en quatre grups, jugant tots contra tots, per passar, els dos primers a un sistema de copa, que determinarà, al final, el millor jugador de Benicarló.

Després del sorteig així quede el primer torneig. Grup A: Esteller, Tito, Manya i Agut. Grup B: Jon, Oscar Ens, Mañes i Garrido; Grup C: Tufarret, Carceller, Xatet i Xarli. Grup D: Pellicer, Hugo, Jordi i Oscar Paris.

El cansament i la falta de banqueta passen factura a les benicarlandes

text REDACCIÓ

CBmCASTELLÓ-21 HANDBOL GRUPO PEINADO BAIX MAESTRAT-10

Partit jugat a la capital de la província la tarde del passat dissabte. En un principi el partit es presentava força igualat, ja que tots dos equips són força pareguts, però la baixa de jugadores importants i la falta de banqueta van perjudicar a les caduferes.

El partit va començar prou igualat, de tal forma que fins al minut 10 de la primera part cap equip va aconseguir foradar la porteria contraria. Poc a poc, però, les locals van anar agafant distancia en el marcador, encara que aquesta no era molt gran i mai superior als cinc gols (10-5 al descans) A la segona part, les benicarlandes van intentar reduir distancies, ja que el partit no estava perdut ni molt menys, però el cansament i la falta de banqueta els van passar factura.

Pel GRUPO PEINADO van jugar Ruth a la porteria, Cris (2), Laura, María (5), Sandra (3), Arancha i Rosamari.

-L'edil d'Urbanisme de La Pobla 'renyeix' al Consistori de La Sénia per presentar al·legacions al polèmic PGOU

- Sotmeten a exposició la millora de la CV-107 fins a la Pobla de Benifassà

-Els majorals de Sant Antoni de Vilafranca tallen 1800 kilos de carabasses

-Medi ambient subvenciona amb 42.000 euros a associacions de propietaris forestals

CRISI

text RODOLFO SERRANO

PACO DELCASTILLO

Algú podria pensar que la setmana passada vaig ser una mica pesat amb això de que la lliga que juga el CDB no té res a veure amb la que juguen els que volen pujar a tercera. Per aquest motiu, ara jo hauria de reconèixer que la repetició dels conceptes que estan clars no fa més que avorrir al personal, a l'hora que el receptor del missatge pot pensar que l'emissor el considera més aviat curt de gambals. Però res més lluny de la realitat. Qui signa aquesta secció pensa que qualsevol dels lectors ho faria millor que ell i no entén per què segueix amb aquesta farsa, de la mateixa manera que tampoc no entén per què està escrivint en tercera persona si he començat a escriure en primera persona i em pregunto per què no he utilitzat el jo majestàtic, que encara haguera quedat més ridícul. Arreplegant el fil que m'he deixat entre dues neurones vagaroses, com tothom sap el Benicarló va perdre al camp del Bovalar de la simpàtica població de Sant Jordi del Maestrat davant l'equip representatiu de la mateixa, el San Jorge, per dos gols a un. Ara podria començar a dir tot allò relatiu a la presumpta rusticitat dels aficionats locals i del "vergonya us hauria de donar perdre contra un poble tan petit etc... Potser també hauria de fer un esment al caràcter profundament mercenari dels components del conjunt groc. Però no, no ho penso fer perquè és el que dic totes les vegades que juguem contra aquest equip i ja estic fart de repetir sempre les mateixes coses. En canvi, si que he d'informar als lectors - observem la fanfarroneria del plural- d'aquesta pàgina, que en cap moment vaig tindre la temptació d'agafar el cotxe per tal d'assistir en persona al partit de diumenge per la tarde. Però si que

he parlat breument amb algun assistent al partit que m'ha contat algunes coses sobre el mateix que tot seguit passo a relatar. Que ningú es pense que s'assabentarà de moltes coses, que jo no soc dels que pregunten fins l'extenuació. Com deia, es veu que els nostres van fer un gran partit. Com sempre, encara que sembla un tòpic futbolístic massa repetitiu, els jugadors dirigits per Ricardo Martínez es van deixar la pell al camp i en tot moment van plantar cara als experimentats gats vells de l'equip local. El gol dels nostres, que va suposar l'empat a un, va ser marcat per Monti en llançament directe d'un córner encara que l'àrbitre va fer constar que se'l van fer ells. Els últims minuts del partit ens van assetjar insistentment i es van endur els tres punts que els col·loquen als llocs que donen dret a jugar una promoció d'ascens inabastable. Ara mateix la gran incògnita és quant de temps es podrà mantindre aquest equip. Quan dic mantindre no vull dir a la regional preferent, sinó en general, perquè la base d'aquest equip és famosa per la seua inexistència. Aquest enigma es fa més actual ara que el senyor Tena ha deixat el càrrec de president. Per cert, ara que parlo de presidents, ahir em vaig

assabentar que el president del Vinaròs havia dimitit de manera irrevocable. M'han dit que l'equip es mantenia gràcies a la seua persona, i ara tothom es pregunta què passarà perquè hi havia jugadors que cada mes s'emportaven una quantitat més propera a les quatre xifres que a les tres. Entre ells alguns que l'any passat van defensar uns altres colors. Al final tothom ha de fer números, no passar-se'n i muntar un equip amb els peus a terra. De moment el Benicarló ha agafat aquesta línia, i ho ha fet primer que ningú. Tothom s'hauria de mentalitzar que l'època dels projectes faraònics ha arribat a la seua fi, i que aquesta mena de castells edificats sobre la sorra s'acaben enfonsant.

Després d'aquesta obvietat, però que m'ha aprofitat per a omplir unes quantes línies, he de dir que la propera setmana, dissabte a les sis de la tarde, el Benicarló juga contra el Nules. Aquest partit si que és de la nostra lliga i s'ha de guanyar. Els de la Plana Baixa tenen un punt menys que nosaltres, i ens convé guanyar per òbvies raons que no venen al cas però que tothom hauria de comprendre sense que jo els ho haguera d'explicar i em digueren que soc més pesat que un mantenidor de falla.

CONCERT COMMEMORATIU DE SANTA CECILIA

text REDACCIÓ

Un gran concert va ser el que es va poder escoltar dissabte passat 22 de novembre en la commemoració de la patrona dels músics en l'Auditori de Benicarló.

Els protagonistes van ser, conjuntament, com és tradicional des de fa més de 25 anys, La Coral Polifònica Benicarlanda i l'Associació Musical "Ciutat de Benicarló".

El nou director de la Coral Polifònica, David Rubiera Esteve, va triar per a aquesta ocasió les peces Senyor, em cansa la vida, de J. A. García, AL teu costat, octeto de J. Busto i el programa complet amb el qual la Coral va participar i va quedar finalista en el VII Concurs Nacional de Corals Antonio José de Burgos: Rondino, de L. V. Beethoven, De León, sis cançons, de J. A. Galindo i Rondel, d'I. L. Chavarri.

La cohesió i musicalitat de les peces va quedar palesa en una gran interpretació dels coralistes benicarlandos.

Ja en la segona part, Pablo Anglés, director de la Banda "Ciutat de Benicarló", va triar 3 obres molt diverses per al programa. Antonio y Manolo, pasdoble del mateix director que està dedicat als germans Marquès, veterans i benivolguts músics de la banda que durant més de 55 anys han format part de la seva plantilla i que continuen col·laborant en totes les activitats a les quals se'ls requereix. El musical Chess, de Johan de Meij i la famosa obertura Poeta y Aldeano, de F. Von Suppe, van completar l'actuació de la recent guanyadora de la primera secció en el Certamen Autòmic de Bandes 2008. El públic que omplia per complet l'Auditori, va gaudir amb les obres, agraint el treball dels músics amb perllongats aplaudiments.

Com peça final, la Coral i Banda, van oferir una selecció del musical Abba Gold, de renovada actualitat en aquest any 2008. L'ambient de complicitat entre intèrprets i públic va ser molt especial, participant tots activament amb música i palmells d'acompanyament en el bis ofert per les dues agrupacions com final del concert.

També van aprofitar les dues entitats per a presentar els seus nous components, que en el cas de la banda, incorpora 12 nous músics, en un nou pas de creixement musical d'aquesta agrupació.

III Diàstole per la integració

Jornada de Jocs tradicionals i interculturals

Diumenge 30 de Novembre
A les 11 hores del matí
A la Placeta dels bous. Benicarló

Vine,
participa
i juga!!!

CELEBRADA LA PRIMERA GALA DEL COMERÇ

text REDACCIÓ

Divendres passat a la nit es va celebrar en un dels salons del Restaurant El Cortijo de la nostra ciutat la I Gala del Comerç Benicarlando, en la qual es van lliurar diversos premis. A la mateixa va assistir la Directora General de Comerç i Consum de la Generalitat Valenciana Silvia Ordiñana qui, al costat de l'Alcalde Marcelino Domingo, lliurava les màximes distincions de la nit. La gala va ser presentada pels periodistes Noemi Oms i Raúl Piñana.

El saló estava magníficament decorat, primer amb fruits del camp i de la mar del propi restaurant i amb productes de les tres empreses que van rebre més tard els últims guardons. Un treball de preparació que va rebre magnífics comentaris dels assistents, encara que alguns d'ells no sabessin que significa la paraula "sopar de gala".

La nit es va iniciar amb unes paraules de benvinguda per part dels presentadors i de la regidora de comerç María Ortiz, després d'això es va servir el magnífic sopar preparat per Manolo Rico i tot el seu equip de cuina. Després de servir-se el cafè es va passar un vídeo produït per l'empresa Mediarec, amb algunes escenes de la pel·lícula "La vida és meravellosa", rodada en la nostra ciutat en 1955, i exhibida el divendres 14 en el saló d'actes del Colegi La Salle, i en la qual es van poder observar els importants canvis haguts en el nostre Benicarló al mig segle, un vídeo que va comptar amb la veu en off de Joan Peiró.

I va arribar l'hora dels homenatges, lliurant-se vuit guardons a altres tantes empreses de la nostra ciutat distingides per la qualitat dels productes que en elles s'oferixen per a la venda: Forn d'Avila, Terminal, Arrufat Mas, Triat Sport, Pruñonosa, Jecal, Cuquis i Bazar Arín.

Els guardons, realitzats pels alumnes del Centre Ocupacional El Maestrat de la nostra ciutat, destacaven per la gran lletra B, i van ser lliurats a l'empresa Batra, com reconeixement a la solidaritat a l'hora de contractar personal; el segon guardó va ser per a l'empresa que ha destacat per la renovació de la seva imatge, el Forn d'Avila; i l'últim guardó va ser per a la millor trajectòria empresarial, la Farmàcia Cid, que complix 75 anys d'existència. Els tres representants es van mostrar molt emocionats al rebre els guardons.

Es van encarregar de tancar els parlaments per una banda l'alcalde, Marcelino Domingo, que va felicitar als premiats i a tot el comerç benicarlando, i que va aprofitar per recordar el treball del seu equip de govern a l'aconseguir una subvenció de 750.000 € per remodelar tres vials. I per l'altra, Silvia Ordiñana, amb un discurs que va glossar, entre moltes coses, de la importància dels petits comerços en les ciutats, per acabar felicitant a tots els premiats i a la resta d'assistents.

Després del lliurament de guardons Jordi Cid ens comentava, "he tingut a un bon mestre en la farmàcia i també a un magnífic grup de col·laboradors, ja que les empreses estan formades per persones que acaben duent-les endavant. Estic molt agraït a les autoritats que han fet possible aquesta Gala del Comerç de Benicarló".

LA GUERRA DEL COLTAN, UNA NOVA EXPLOTACIÓ D'ÀFRICA (2)

Quan caigué la URSS i s'acabà la Guerra Freda, el Zaire estava presidit pel dictador Mobutu Sese Seko que havia assumit el poder l'any 1965 amb un cop d'estat recolzat pels Estats Units (EUA). El seu règim es caracteritzà per la corrupció i l'empobriment del país amb l'explotació dels recursos naturals. S'agreuaren les rivalitats interètniques i l'oblit de les regions orientals i meridionals del país front a l'occident al voltant de Kinshasa. La cultura francòfona, imposada pels colonitzadors belgues, afavorí l'acostament de la dictadura zairenya a França.

L'any 1994 es produí que avergonyí la comunitat internacional, el "Genocidi de Ruanda", la mort d'uns 800.000 tutsis i hutus moderats, preparada pel govern ruandès hutu d'Habyarimana i realitzada per la milícia hutu radical Interahamwe. Posteriorment, les guerrilles del grup tutsi Front Patriòtic Ruandès (FPR), comandades per l'actual president Paul Kagame, envaïren el país i feren fugir 2 milions d'hutus –entre ells els radicals Interahamwe– cap a les províncies orientals del Zaire Kivu nord i sud, fronteres amb Rwanda, on hi vivien tutsis zairenys, els banyamulengue. L'arribada dels hutus desestabilitzà la zona. Els exercits de Ruanda i d'Uganda van envair aquests territoris per defensar els seus "germans tutsis" banyamulengues. S'aliaren amb l'Aliança de Forces per l'Alliberament del Zaire (AFDL), conglomerat de grups d'esquerra i regionalistes dirigit per Laurent Kabila, que cercava l'enderrocament de Mobutu. Ruanda i Uganda tenien el recolzament d'EUA i Regne Unit i el règim de Mobutu el de França. Aquest conflicte s'anomena la 1a Guerra del Congo i s'inicià en desembre 1996 i acabà a maig de 1997; l'indisciplinat i mal pagat exercit de Mobutu no oferí gaire resistència a les forces de Laurent Kabila qui assumí el poder i canvià el nom del país a República Democràtica del Congo (RDC).

Ben aviat començaren les desavinences entre Kabila i els seus aliats francesos. Kabila posà en marxa una política autoritària i centralista que provocà el refús de les minories ètniques perifèriques. Demanà que ugandesos i ruandesos marxaren del Congo. Però aquests, ja s'havien instal·lat i desitjaven seguir explotant les riqueses minerals de l'orient congolès, sobretot coltan i or. Durant els anys noranta, amb el boom de la telefonia mòbil i l'electrònica amb general, el preu d'una lliura de coltan pujà a uns 300 dòlars i l'orient congolès conta amb el 80% de les reserves mundials. I l'any 1998 s'inicià la Segona Guerra del Congo o la Guerra del coltan. Hi hagué una gran ofensiva de les milícies banyamulengues, Uganda, Rwanda i Burundi, bàndol recolzat per EUA. Kabila demanà ajuda a una sèrie de països africans com Zimbabwe, Namíbia, Txad i Sudan, a més de milícies com els Interahamwe i Mai-mai. Per aquesta ampla implicació de països, el conflicte és denominat Guerra Mundial Africana. No hi hagueren grans batalles ni fronts definits. Els exercits regulars es dedicaven a defensar places fortes com ciutats, aeroports, centres miners o grans carreteres, la resta del territori era controlada per milícies o forces irregulars molt indisciplinades que es dedicaren a la tortura, violacions massives i neteja ètnica Tant les milícies

com els exercits regulars es finançaven explotant els recursos naturals de la zona.

Cap a 1999, la guerra estava estabilitzada i es signà l'Acord d'Alt el Foc de Lusaka pels països en conflicte però no per les milícies banyamulengues. L'acord pretenia el desarmament de tots els grups irregulars del RDC, especialment el implicats en el genocidi de Rwanda. El 30 de novembre de 1999, el Consell de Seguretat de l'ONU acordà el desplegament d'una força internacional de 5537 cascs blaus i 500 observadors, la MONUC. L'Acord de Lusaka no s'acomplí i la inestabilitat i la violència continuaren a la zona. El 16 de gener de 2001, Laurent Kabila fou assassinat per un membre de la guàrdia personal dins del seu palau; no s'esbrinà qui fou l'inductor. Fou elegit per substituir-lo el seu fill Joseph Kabila. L'informe d'un comitè de l'ONU, donat a conèixer a 2001, denuncià Uganda i Rwanda per explotar il·legalment els recursos de RDC.

Promogut pel president sud-africà Mbeki, l'any 2002 es signaren els Acords de Pretòria per la RDC, Rwanda i les milícies rebels. S'acordà la sortida del país de 20.000 soldats ruandesos, el desarmament dels Interahamwe i una pla per la implantació de la democràcia al RDC. A 2003, s'instaurà un govern provisional que tenia per missió preparar unes eleccions generals. Aquestes van anar postergant-se per la violència causada per les milícies irregulars que ja havien fet de la violència un mode de vida. A 2004, una nova resolució el Consell de Seguretat de l'ONU augmentà els efectius de la MONUC a més de 16000 i es permeté accions bèl·liques ofensives per desarmar els rebels. La Constitució de la RDC s'aprovà l'any 2005 i es convocaren eleccions per a 2006 que les guanyà Joseph Kabila. Aquets complicat procés intentava conciliar dues visions contraposades, una defensada per França la d'un estat centralista amb una capital forta a Kinshasa que afavoriria una sortida dels recursos naturals per l'Atlàntic, i una altra –defensada per EUA i Regne Unit– partidària d'un estat descentralitzat amb una forta autonomia de les províncies orientals i la sortida dels recursos naturals per l'Índic travessant Rwanda.

El conflicte congolès, des de 1996 a 2003, ha causat més de 5 milions de morts, sols superat per la II Guerra Mundial. La pregunta pertinent és, per què els mitjans de comunicació occidentals no informaren, de forma suficient, d'aquest brutal genocidi.

Pere Bausà

TARD I MALAMENT

L'alcalde nominal de Benicarló –el qui mana és un altre, ja ho sabem- s'ha presentat als mitjans de comunicació “més content que unes pasqües”, perquè sembla que no haurà de dimitir: el seu partit –el PP- li ha fet cas i comença la roda d'inauguracions de “primeres pedres”, ara amb l'ambulatori i ves a saber quan amb la depuradora, el vial a Peníscola, la carretera a l'interior per Càlig, el passeig marítim, les Corts Valencianes etc. etc.

La cosa –el “nou” ambulatori-, però, arriba tard i malament: tard perquè des que manen els “populars” a Benicarló han passat una colla d'anys –amb el curt parèntesis del “bieni progressista” dels socialistes i el blocsense que el promès ambulatori es fera realitat. Així, doncs, setze anys de retard no és per posar-se medalles com pretén ara l'alcalde nominal de Benicarló –el qui mana és un altre, ja ho sabem-. I malament perquè el que reclama la ciutadania, des de fa molt de temps, és un segon ambulatori, per a una població en creixement i a l'altra part

de la ciutat, mantenint l'actual i remodelant-lo. Lluny d'això se “substituirà” l'actual amb un altre i únic ambulatori, dels dos que necessita Benicarló.

Així que compte en posar-se medalles, com pretén ara l'alcalde nominal de Benicarló –el qui mana és un altre, ja ho sabem-, que són més bé unes “llànties”, per fer les coses tard i malament.

Marc Antoni Adell

La BBC visita instituts valencians per a fer un reportatge sobre EpC

La prestigiosa cadena anglesa BBC ha visitat els IES Veles e Vents de Gandia i el Serra Perenxisa de Torrent per a comprovar in situ com s'està impartint EpC i entrevistar-se amb membres de la comunitat educativa sobre el conflicte generat per la Conselleria d'Educació per la impartició d'aquesta matèria en anglés. Des de fa més d'un mes la cadena està preparant un programa de ràdio sobre aquest tema que s'emetrà el proper 4 de desembre. Per a fer-ho es van posar en contacte amb STEPV-Iv i ahir dimarts 11 de novembre un equip es va desplaçar des de Londres fins a terres valencianes. Pel matí van assistir a una classe d'EpC a l'IES Veles e Vents de Gandia i van entrevistar diversos membres del professorat, direcció del centre, pares i mares i alumnat. Els periodistes de la BBC van poder comprovar in situ les dificultats per poder impartir amb normalitat aquesta assignatura en anglés i amb dos professors a l'aula. Per la vesprada, van assistir al tancament organitzat per l'IES Serra Perenxisa de Torrent acompanyats per representant de STEPV. En aquest institut també van registrar les opinions de la comunitat educativa al respecte d'EpC i de les mobilitzacions i accions dels centres educatius valencians a la política educativa del govern valencià. També van poder enregistrar les activitats del tancament: videofòrum, taller de pancartes, sopar de germanor i concert del cantautor torrentí Pau Alabajos.

L'interés de la BBC posa de manifest la internacionalització del conflicte, que mai s'hauria d'haver produït. La imatge que s'està trasmetent de l'ensenyament a la societat valenciana, a la resta de l'estat espanyol i a Europa és denegant per als professionals de l'ensenyament que es veuen obligats a complir normes absurdes i contràries a la seua dignitat professional.

STEPV

Dr. Climent

CAÇAR A LA PARANÇA

Després del darrer article on el metge es va posar de vaga fent-li la lluna a la directora del setmanari, un pacient del dispensari, aficionat a la caça del tort, va passar-se per la consulta mostrant-se solidari amb la causa del metge. D'aquesta manera va explicar-li que, amb els darrers controls policials i les fortes sancions per caçar a la parança, ell havia recuperat una tècnica ancestral per capturar la apreciada au.

Invità així al facultatiu a caçar al GAMBUSÍ una nit de lluna plena. La tècnica consisteix en abaixar-se els pantalons semintroduint-se una oliva en l'orifici anal i orientant el cul cap a la lluna. Al passar els torts, veuen l'aliment i picotegen el suculent fruit. En aquest moment cal actuar amb serenitat, estrenyent fort les anques per atrapar el pardal pel pic amb l'esfínter i doblegar-li ràpidament el coll amb la ma.

FOTO!

En aquestes fotos, es pot observar la famosa senyal de prohibit aparcar al carrer Alfonso XIII, i on la policia multa aleatòriament ... Per què no ens deixen en pau als veïns ara que, a més estan d'obres en l'Avinguda Catalunya? I si només ho fan els dies del futbol-sala, que ho facen com toca i a cada cotxe que incomplisca allò indicat als senyals, per què també es pot venir caminant? L'altra foto mostra una senyal de prohibició que quedaria sense efecte per estar ratllada i pintada, així que ja podrien canviar-la per una de nova, o tots els cotxes que vagen passant com a residents. A vore si trobem més aparcament cap a dins.

FOTO!

Cau el palau de Benicarló

No sabem si és una premonició del que se'ns veïna però no podia baixar més (perquè el topall no deixava). Només ens faltava aquesta, el nom per enterra. El senyal que identifica el Palau de Benicarló, en castellà, com no, tot i l'afany “normalizador” de la regidora Durá, no ha pogut aguantar més el pes de la vergonya i se n'ha vingut cap avall. Sempre hem de donar la nota, fins i tot, la publicitària. Senyora regidora de la poca cultura, almenys faça alguna cosa de profit, truque a algú dels seus de València i tornen a ficar Benicarló al seu lloc. I no es preocupe per la seua butxaca, si ho fa des de l'ajuntament, com és trucada oficial, li sortirà debades.

Què saps de Salud Kritica, Átomo, Deja Vu, Calibre?

Ens ajudes a completar la Breu història del Rock a Benicarló?

Si coneixes algun grup o dada interessant, o tens alguna foto, ja saps:

laveubenicarlo@terra.es

Alguns capítols publicats fins a avui són: *The Spaniels, Nereida, Mïm, Tsunami, Las Birlas, El cd de La Filoxera, Fuselaje, Sant Bertomeu in the fields orchestra, Crayfish, Defectos naturales, Karkoma...*

SANTA CATERINA, LA ROSA DIVINA

text NATÀLIA SANZ

25 de novembre. El santoral, celebra la festa de Santa Caterina i els col·legis de Benicarló s'uneixen a la commemoració. Caterinetes i nicolauets celebren, sense saber-ho, una festa de tradició medieval emmarcada dins de les nomenades 'llibertats de desembre'. Esta és una festa especial, perquè els xiquets són els protagonistes i se'ls concedeixen certes llicències. Antigament la celebració durava una setmana i es desenvolupava en dos moments diferents: al voltant del 25 de novembre les xiquetes celebraven la diada de Santa Caterina, mentre que els xiquets celebraven la seva festa el 6 de desembre, diada de Sant Nicolau. Ambdues festes eren quasi bé idèntiques, però un

dia era dedicat als xiquets i l'altre a les xiquetes. Ara, la coincidència de Sant Nicolau i la Festa de la Constitució, ha fet unificar les festes dels xiquets. La xocolata preparada per les AMPAS substitueix en els col·legis al típic pastís o prima, que abans es menjava en el camp. En les aules, els jocs són avui els protagonistes. Després, en el Col·legi Catalán, toca anar al pati. El sorteig de pollastres està a punt de començar.

I és que quan les gallines poblaven els carrers dels nostres pobles, els xiquets tenien llicència per a matar-les el dia de Sant Nicolau, amb una espasa que ells mateix es fabricaven. Les que podien, clar, perquè les dones ja estaven assabentades i les amagaven als corrals. Per a evitar esta pràctica, a les escoles es va instituir la rifa del pollastre coincidint amb la festivitat del sant. A la fi, són les mares les que mes disfruten amb el premi. El diumenge, la paella tindrà regust a la festa de Santa Caterina. I si a les guarderies s'ho passaven bé, no es quedaven enrere els alumnes de primària i secundària. Al col·legi de la Consolació, els més grans havien assumit importants responsabilitats. Ells eren els encarregats d'organitzar els jocs al pati. Tot un circuit on es podia gaudir de gimcanes, jocs de pilota i d'habilitat. I, fins i tot, pintar-se la cara.

Santa Caterina, és en realitat, la patrona dels filòsofs. Per analogia, els estudiants van adoptar-la com a patrona del gremi. Al Baix Maestrat, la tradició ha perdurat per damunt del pas del temps. Perquè, a banda de qüestions històriques, la jornada és, sobre tot, una cita anual amb el joc i la diversió a les escoles.

FOTO!

Santa Caterina al Rodenas

El passat dimarts dia 25 de novembre vam celebrar la festivitat de Santa Caterina. Després de la missa al pati de l'escola, vam prendre el tradicional xocolate amb fogasseta, a continuació vam sortejar els tres pollastres i una cistella de nadal. Vam acabar el matí amb una sèrie de jocs tradicionals al pati.

Ens ho vam passar molt be!

ve de la pàgina anterior

Xiulada d'orelles

Després de la cantada tant monumental que va fer amb la Banda de Música, oblidant-se de convocar la premsa, a l'acte del seu reconeixement per haver guanyat el certamen de Bandes, sembla que a la regidora de la poca cultura, li devien xiular tant les orelles que, per fi, va dignar deixar caure la seua, (trista figura?), al concert de la Banda i la Coral que, per Santa Cecília, van fer a l'Auditori. Això sí, amb crossa incorporada, l'alcalde. No va ser un altre alcalde el que va dir, com a capçalera de campanya, aquella cosa tan socorreguda de "qui no servisca al fem". Doncs ...

Multes, multes i més multes

Sembla que el nostre ajuntament s'ho ha agafat seriosament això de perseguir les infraccions urbanístiques (ja era hora). Si fem cas del que surt al nou Bim d'aquest mes, i si nosaltres no ens hem descomptat, les multes per aquestes infraccions puguen a més de 40.000 euros. Un bon pico, ara que les arques municipals estan tan eixutes. De tota manera, segons recordem, al nostre ajuntament no hi havia una mena de congelador per aquests menesters? Tal volta seria bo que el descongelaren una mica, no? Només per allò que tots ... som iguals, davant la llei. I més diners a recaptar, no?

CSI nou

La col·locació de la pedra del que podria ser el nou centre de salut (CSI) va donar joc a la premsa. Després de passar al segellat de la fossa on es van dipositar diversos "records" per part dels jerifaltes presents a l'acte, el conseller va convidar al Totpoderós a participar en l'acte.

"Però tot i els mals auguris "La Piedra", la bona, per a l'alcalde, l'ha salvat d'anar-se'n cap a casa. Va dir que si no començaven les obres enguany ell dimitia. No li ha calgut."

Cuenca no s'ho va pensar dues vegades i va col·locar la seua particular paletada de ciment. A veure, qui és ell? o millor, qui es creu que és? L'amo.

CSI nou (i 2)

Esta si que és bona. Fabra es va desfer en elogis cap a l'alcalde del municipi, arribant a assegurar que ha "suplicat" davant la conselleria la construcció del centre de salut. Suplicar? Què no hem pagat prou els benicarlandos per tindre'l? Ja n'hi ha prou. Que és això d'anar pidolant pels despatxos com si fóssim captaires. Una mica de dignitat senyors polítics benicarlandos. De suplicar res, ... exigir, collons (disculpeu, però és per estar empenyats ... amb tanta pedra ficada i sense tindre res de clar). No tenen vergonya!

CSI nou (i 3)

Un altre que tal. El de la foto impossible. El director de l'hospital de Vinaròs, amb la que està caient (sembla que està al punt del col·lapse, ell no, l'hospital que ell dirigeix), s'amagava dels mitjans de comunicació quan detectava que algú li enfocava amb la càmera. De qui s'amaga? On està Suay? Com Wally, l'hauem de buscar.

CSI nou (i 4)

Altra de bona. Els assistents a l'acte encara es pregunten on estan les màquines que, suposadament, haurien d'haver estat treballant per a arribar al termini marcat pel conseller. Però no res. Només una carpa, dos panells i dos operaris encarregats de traslladar la llosa amb la qual es va tancar el forat de la primera pedra. Ah i uns quants canapès. Al papeo que és festa grossa!

CSI nou (i 5)

Només faltava això. Fenòmens paranormals a la col·locació de "La pedra". Després de finalitzar l'acte, un remolí de vent va amenaçar l'estabilitat de la carpa. Tant és així que els assistents van haver d'abandonar-la amb mig canapè a la boca i l'altre mig ennuegat a la gola. Les males llengües, van assegurar que van ser les pedres enterrades en anteriors ocasions, que van voler recordar que estaven allí. Hi ha qui va anar més lluny i va parlar de senyals divines, assegurant que era un mal auguri i que el centre de salut no s'acabaria. Ja comencem. Anem preparant la quarta.

CSI nou. Salvat per la campana

Però tot i els mals auguris "La Piedra", la bona, per a l'alcalde, l'ha salvat d'anar-se'n cap a casa. Va dir que si no començaven les obres enguany ell dimitia. No li ha calgut. Amb aquesta pedra, i les dos anteriors, ja té un tros de paret i pot estar tranquil. Ara només cal que ho diga altra volta perquè vinguen a per la quarta. El que diem. De pedres va la cosa, i d'ací cent anys ... tots calbs! Menys l'alcalde.

I el proper divendres, més tafaneries...

El Benicarló 'underground'

text LA COLLA DE TAFANERS

De romeria aeroportuària

Vam obrir el diari i allí que ens trobem a l'inefable Cuenca, el regidor, a primera línia, amb Marcelino, l'alcalde, en una foto que escenificava el seu passeig per les obres de l'aeropot de Castelló. Una foto d'allò més expressiva, perquè es veu al nostre Presi de la Dipu, Fabra, fent explicacions, suposem, de les benevolències que aquesta futura infraestructura tindrà per a la nostra economia. El nostre Marcelino no pareixia massa interessat del que contava Fabra. Ho diem perquè amb el telèfon apegat a l'orella no creiem que s'assabentarà massa de les explicacions. Al seu favor podem dir que, últimament, aquestes obres s'han convertit en una mena de romeria d'alcaldes i altres figures del PP i, per això, ja ningú fa massa cas.

L'altra romeria

La que porten Cuenca i Marcelino per validar la seua proposta de planta de reciclatge per a la nostra població. Sembla que també han anat a passejar-

se per la Diputació a contar-li-ho al nostre President Fabra. Tot i que bona la van fer, quan Cuenca, com no podia ser d'altra manera, ho va amollar abans d'hora. Fins i tot el conseller del ram va sortir a la palestra qualificant-la d'inoportuna. I és que aquest home no se n'està mai de res. Passa que dóna, callo que xafa. És ell! És únic!

Més Cuenca

Que no para! Com havíem dit no pot estar tranquil. Ara ja té el projecte de remodelació de la plaça de la constitució a les seues mans per poder ficar aquesta zona potes amunt. Una altra més. I en van ... Ni crisi ni punyetes. Sembla que ha decidit tirar la casa per la finestra.

Més Cuenca (i 2)

Mireu si ha decidit tirar la casa per la finestra amb això de la plaça de marres que han de canviar tot el terra i la pastera de font. Si el que teníem ja va valdre el seu pes en or, amb el que vindrà ... de platini, que diem de platini, ... de diamant. Almenys li podrien fer una mica de publicitat a la cosa perquè de ben segur que serà la plaça del nostre país que més diners haurà costat. Podríem cridar als del rècord Guinness perquè ens traguen. Bé, si alguna vegada volen dir exactament el que ens haurà costat ... la broma.

Calefacció condicionada

Algú ens podria dir perquè alguns aires condicionats, o calefaccions, estan funcionant al nostre ajuntament en divendres pels voltants de les 11h de la nit? I és que no és la primera vegada que algun tafaner ens ho ha comentat. I que no ens vinguen en que a eixa hora hi havia algú treballant perquè no és possible. Estaven les llums apagades! Je, je, je.

Arbres llevats

Després de l'arreglada de tants arbres que han fet amb tanta obra escampada pel pobre, algú ens podria dir on han anat a parar tots eixos arbres arrencats? I és que si a Escuder el van ficar a parir per llevar dos arbres d'una placeta, que hauríem de fer amb Marcelino, amb els que porta? Suposem que el regidor Cuenca no haurà permès que hagen anat a parar a cap marge de cap riu i que aviat els tornarem a veure plantats al seu lloc. Però, per si de cas, a veure si algú ens pot dir on han anat a parar.

Senyora Garcia

Això és el que vaig saber llegir en l'anterior número de la seua revista, el 660

text EL LECTOR

La setmana passada em vaig haver de mirar la portada dos vegades, no, tres vegades, perquè el titular principal em marejava. Tot el que té de còmode en la llengua de Cuenca el títol de la pel·lícula d'Allen, *Todo lo que quiso saber sobre...*, ho té de desconcertant la traducció que n'han fet. "Tot el que va voler saber... i mai es va atrevir a preguntar". Davant d'aquest anunci el primer que se m'ocorre és preguntar-me qui ho volia saber i per què ja no podrà saber-ho mai. No crec que cap benicarlondo haguera usat la frase d'aquesta manera. Trobo que hauria estat millor "Tot el que vol saber... i no s'atreveix a preguntar". En tot cas, plantejaria el tema en termes de present, més apropiat tractant-se d'un tema d'actualitat. Una altra cosa sobre al qual no tinc cap teoria és el fal·laç accent de *naútica*. Es veu que un temporal de llevant l'ha endreçat i l'ha fet córrer cap a la dreta. I devia ser un temporal com se n'han vist pocs però circumscrit a la nostra costa, perquè afecta tots els adjectius de la pàgina següent excepte el de "l'Assemblea anual de les Estacions Nàutiques", que, és clar, se celebra a Barcelona.

Llijo amb atenció el reportatge de la setmana ja que parlen de la mar per si ix alguna cosa dels mariners, però no. Parlem d'amarraments nàutics, i no mariners. Ara, trobo interessant l'opinió dels propietaris: no venen els amarratges ni perden diners i els qui amarren ací tenen motius per anar-se'n a una altre port en pocs mesos. No li sembla una opinió fundada en l'experiència? Com és que contradiu falòries com que tenim "el port esportiu

més modern de la Comunitat" i que "La comarca del Maestrat ha experimentat un fort interès pel turisme nàutic". Fa dos setmanes la pensada de la planta de tractament de residus i la passada aquests penjaments sobre el port intergal·làctic. Cap a on no hem de mirar, senyora Garcia?

Quan tot anava com la mel, també m'he aturat davant d'aquesta frase: "Els afectats pels iguals del cap de setmana del 18 i 19 d'octubre. Què deuen ser? *Carajillos* mal posats, combinats esbravats o de garrafa?"

Vull destacar una afirmació del notable text de Joan Heras. En referir-se a l'Íria i el Pol, els fills que acaben de nàixer, escriu: "El seu nom serà el seu símbol, allò que els donarà unitat a la identitat". Com que m'ha agradat la frase no puc evitar preguntar-me si realment era això el que volia escriure l'autor "unitat a la identitat" o bé "unitat a la diversitat". M'atreviré encara a sumar-me al seu article amb una pregunta més: ¿no devem ser un garbuix desgavellat de passions i

pulsions que només el nom és capaç de sotmetre a una unitat, a una aparença d'identitat? Segur que tindrà moments per a reflexionar-hi davant l'experiència que se li presenta.

També he llegit amb interès l'article sobre el Museu del Temps i m'he quedat amb ganes de saber-ne més. Xiquets que soternen objectes personals al Mucbe. Primera notícia. Què han fet abans? En què ha consistit l'exposició? De veritat, que m'ha deixat a mitges. Exactament igual que l'oportuníssim article de Bausà. Ja espero el d'aquesta setmana en candeletes.

Em pregunto dos coses. Una: ¿dels cinc nadadors de la imatge de la pàgina 18, quin de tots era Miguel Piñana? I dos: ¿per què als dels futbol els han tornat a posar foto i no a la resta de col·laboradors. És que són més guapos?

La millor

Francisco Moliner Colomer a la Taula del Sénia... amb Carles Santos i Sergio Beser.

Raquel Durá i la defunció del valencià

Definitivament la regidora de Cultura, Raquel Durá, s'ha begut l'enteniment. Es tracta de l'últim dels despropòsits als quals ens va acostumar i que comença a irritar la societat benicarlanda. Ha presentat una proposta per a la normalització del castellà (no, no és una innocentada). Ara, quan tot just es compleixen els 25 anys de la Llei d'Ús i Ensenyament del Valencià, i el que marca la Llei queda molt lluny de ser una realitat, és a dir la normalitat plena del valencià, i en un notable retrocés del nombre de valencianoparlants, segons dades de l'Acadèmia Valenciana de la Llengua, la regidora de "Cultura", segurament amb l'empenta d'algú que no surt a la foto, en un nou episodi d'autodi cap al valencià, promou una nova vestida per a minoritzar encara més un idioma tocat de mort. No en té prou, amb la reserva índia que ens hem convertit els valencianoparlants. ¿Cal recordar-li que la llengua és el patrimoni cultural mil·lenari més notable i que més ens identifica com a col·lectivitat?

L'excusa és que hi ha sud-americans a Benicarló. Hem de normalitzar-los la seua llengua d'origen. Però, els magrebins, romanesos i immigrants d'altres llocs que es fan fotre. L'enorme virtut d'integració, cohesió i indenficació

661

DES DEL 18 D'AGOST
DE 1995

social que té el valencià, per a la regidora no representa cap valor. Certament, fa feredat, per part de qui ha de guiar la política cultural a la nostra ciutat el desconeixement i la insídia cap a la realitat sociolingüística del territori, de la seua Llei d'Ús del Valencià i del Reglament Municipal de Normalització Lingüística (aprovat i incomplert per unanimitat per tots els partits polítics municipals l'any 1992, també el PP).

Per tant, ara ens trobarem, probablement, amb una proposta contrària a la Llei, a la normativa legal municipal i al sentit comú. Als ciutadans, quan incomplim les normes, o la llei, se'ns sanciona. ¿I la oposició que hi diu? Arribat el cas, ¿ho denunciaran davant els tribunals, per fer valdre la llei? Demanaran el cessament de la titular de cultura? De moment, el PSOE local, com si ploquera ¿passa un carro? Tant se'n fot, s'ha abtingut en la comissió de cultura. I el Bloc que ha practicat la desídia més absoluta cap a les polítiques de promoció de la llengua en l'època de govern, ara s'apunta a la moció a favor de la llengua que fa el mateix PP, via José Antonio Redorat, secretari general de la Federació de Municipis i Províncies. Viure per veure, i entre uns i altres la llengua esdevindrà irreversiblement la viva morta.

Carxofa: ben tendra, per a una bona truita, als del club de pilota Arrea-li Bona, per aquest any de treball en pro de la recuperació d'un esport, la pilota valenciana, que tanta importància va tindre en la nostra població. Enhorabona i que açò només siga el començament perquè, amb el vostre esforç i empenta, segur que viat tindrem un trinquet municipal.

Panissola: rasposa i enganxosa, per totes les calces, per a la regidora de Cultura, Raquel Durá. Organitza un acte de reconeixement oficial a la Banda de Música pel fet d'haver guanyat el Festival Autonòmic i ... no se'n recorda d'avisar els mitjans de comunicació. Hi ha oblits vergonyosos. Encara que aquesta senyora, d'açò últim, no sembla tenir-ne massa.

Fitxa de subscripció a La Veu de Benicarló

NOM _____ COGNOMS _____
 DOMICILI _____
 POBLACIÓ _____ CP _____ TEL. _____

Se subscriu a **La Veu de Benicarló**, per l'import de 75,00 Eu. (50 números, anual) prorrogable si no hi ha ordre en contra (l'anul·lació caldrà avisar-la amb dos mesos d'antelació). Als enviaments fora de Benicarló caldrà afegir 24,00 Eu. anuals.

Forma de pagament: (1) Domiciliació ó (2) transferència bancària

(1) Remeteu aquesta butlleta i la domiciliació bancària per 75,00 Eu. (50 números, anual) a **Associació Cultural la Feram de Benicarló** (C/ Sant Francesc, 95 Casal Municipal • 12580 Benicarló).

Signatura: _____ d _____ de 2 _____

Domiciliació bancària

BANC/CAIXA _____
 ADREÇA _____ POBLACIÓ _____ CP _____
 NOM I COGNOMS DEL TITULAR DEL COMpte _____

Codi de Compte:	Entitat	Sucursal	Control	Compte número
---	---	---	---	---

Senyors: els demano que, fins a una nova ordre, atengueu els rebuts que els presentarà l'Associació Cultural la Feram de Benicarló per l'import de subscripció a La Veu de Benicarló.

(2) Transferència bancària de 75,00 Eu (50 números anuals), a favor de l'Associació Cultural La Feram de Benicarló. C/C: 3162 1201 97 1153776529. La transferència s'haurà de realitzar abans de la recepció del primer número de la subscripció realitzada (obligatori l'enviament per fax, del comprovant de la transferència o de l'ordre de pagament, al 964 47 55 98). Fins la recepció d'aquest no es remetrà el primer exemplar de la subscripció.

Còpies

- Color
- Blanc i negre
- Plànols
- Digitals

Llibreria

- Infantil
- Adults
- Text

Novetat
Còpies grans formats a COLOR
Tots els tamany

Papereria
Material d'Oficina

Dir. Hon.: CRISTINA GARCIA
Cap de Redacció/ JORDI MAURA
Consell de Redacció/ XIMO BUENO,
 NATALIA SANZ, FRANCESC DEL
 CASTILLO, TONYO FIBLA,
 JOAN GREGORI, JOSEP M. SAN
 ABDON i RODOLFO SERRANO

Edita
 Associació Cultural la Feram de Benicarló
 C/ Sant Francesc, 95
 Casal Municipal
 12.580 Benicarló FAX: 964.47.56.98
laveubenicarlo@terra.es

Amb el suport

Col·laboradors/ PERE BAUSÀ, JOAN HERAS,
 XAVIER BURRIEL, NATALIA SANZ, CARLES LLUCH,
 RAMON PARÍS, JOSEP V. TAUS, TOLITO, JORDI MAURA,
 JESÚS MAESTRO, G. SEGARRA, VICENT FERRER,
 SUSANNA ANGLÉS, VICENT COLL, JOSEP BARBERÀ,
 J.M. SANABDÓN, DR. CLIMENT, ROBESPIERRE I EL
 SAMARUC
Fotografies/ NATALIA SANZ, GREGORIO SEGARRA

Administració, subscripcions
 964 475698
 ©COPISTERIA GRÈVOL
Dipòsit legal/ CS-193-2004
Imprimeix/ GRÈVOL, Sant Blai, 2
 12580 Benicarló

Amb el suport

La Veu respecta la llibertat d'expressió. La responsabilitat de les opinions és de qui signa l'escrit. La Veu es reserva el dret d'acurçar els textos que sobrepassen les 20 línies. Els articles hauran d'anar signats amb nom, adreça i número de DNI, encara que podran aparèixer amb pseudònim.

Amb el suport

